

Weisz Lajos

A papa [Weisz Lajos] van a képen. Papa Tokajban született, 1870-ben. Nem született süketnéma volt, hanem megsüketült, diftériában, egyéves korában. Tokajban járt iskolába, nem tudom, hogy milyenbe. Még az apjától tanulta ki a cipészs szakmát, Tokajban. A saját boltját az 1900-as évek elején indította itt, Pesten, akkor kezdte bérelni. A mamának kiterjedt levelezési köre volt, és valahogy eleinte levelezett a papával, és utána ismerkedtek össze személyesen a Siketnéma Intézetben, Bécsben. Ott is volt az esküvőjük, 1910-ben. A szüleim, emlékeim szerint, nagyon jól, sőt remekül megértették egymást. Minden vasárnap kávéházba mentek, társaságban voltak. A Podmaniczky utcában volt az István Szálloda. Oda jártak gyakran vagy a siketnéma intézet által szervezett programokra vagy pedig a West Edison kávéházba. Ilyenkor kávézgatnak és beszélgettek, elszórakoztak egymással. Oda kellett menni értük nekünk a Magdával. Ilyenkor, mikor ők elmentek szórakozni, mi is mehettünk a barátainkhoz, de időre kellett menni hozzájuk, hogy lejelentkezzünk. Emlékszem, általában tíz-tizenöt ember volt ilyen alkalmakkor együtt.

Kártyáztak, sakkoztak is gyakran. Külön helyük volt, olyan L alakú asztal, hogy jól láthassák egymást. A West Edison kávéház emeletes részén jöttek össze mindig. Még mulatságokat is rendeztek egymás között a süketnémák nagyobb eseményekkor. Akkoriban a süketnémák nagyon összetartóak voltak. A mamának voltak ottan barátnői, akik mindig jöttek hozzánk, látogatóba. Nagyon szerették a mamát, azért is szívesen jöttek hozzánk, mert a mama remekül tudott sütni, főzni. És mindig jöttek kóstolgatni a főztjét. Az édesanyámtól mi el voltunk ragadtatva, mert olyan kitűnően nevelt, dacára annak, hogy süketnéma volt, tökéletesen fölnevelt minket. A szüleim csak jelbeszéddel kommunikáltak egymással, német jelbeszéddel. Mi is Magdával a német nyelvű jelbeszédet használtuk, egymással pedig magyarul beszéltünk. A szüleim sokat olvastak, a papának járt a 'Pester Lloyd', mindennap kétszer, reggel és délután, és ő elolvasta. Német újság volt. A mama inkább könyveket olvasott, otthon is volt sok, könyvtárba is járt. És a mamának járt egy háztartási hetilap, a 'Haushalt'. A papa napközben a cipőboltjában, műhelyében dolgozott, a mama is sokat volt az üzletben. Javításokat vállaltak, és új cipőket is készítettek. Voltak mindig inasok és segéd is. Mindig volt egy ember, aki segített a papának a vevőkkel való kommunikációban. Volt olyan is, hogy kint készítettek cipőt, tehát kiadták a munkát. Ez a cipész Pécelen lakott, nagyon régi alkalmazottja volt a papának. Az új férficipőket a péceli alkalmazott készítette, tökéletesen dolgozott. A mama is sokat segített a papának, mikor cipőjavítás volt, ha stoppolások voltak, akkor azt sokszor ő csinálta meg. Volt ehhez egy külön gépe a papának.